

Onvoltooid verleden tijd (o.v.t) = imperfectum)

1. Wanneer gebruik je de onvoltooid verleden tijd?

De onvoltooid verleden tijd wordt gebruikt:

- als je details of bijzonderheden vertelt bij een gebeurtenis.
Bijvoorbeeld: De oefening was moeilijk.
- om een verhaal te vertellen dat in het verleden gebeurd is.
- bij een gewoonte of iets dat vaak gebeurde.
Bijvoorbeeld:
Vroeger logeerde ik vaak bij mijn tante.
- in een bijzin, als je in de hoofdzin ook een verleden tijd gebruikt.
Bijvoorbeeld:
Hij vertelde dat hij pizza ging eten.
- bij een 'irrealis': wanneer je vertelt wat je zou doen of wat er zou gebeuren in een bepaalde situatie (als-dan).
Bijvoorbeeld: Als ik de lotto won, dan stopte ik meteen met werken.
- na de woorden *toen*, *terwijl* en *vroeger* gebruik je bijna altijd de verleden tijd.
Voorbeeld:
Terwijl zij de afwas deed, ruimde ik de kamer op.

2. Hoe maak je de onvoltooid verleden tijd?

Als de persoonsvorm in de verleden tijd staat dan kan het werkwoord zowel sterk als zwak zijn. De zwakke werkwoorden zijn regelmatig (rennen-rende), de sterke werkwoorden zijn anders dan de regel (lopen-liep). [Hier](#) vind je een lijst met de werkwoordspelling van de meeste voorkomende sterke werkwoorden.

Voor de zwakke werkwoorden geldt:

- stam + te(n)
- stam + de(n)

Eerst pak je de stam en daar zet je *-te* of *-de* achter. Daarna kijk je of het werkwoord in het meervoud of het enkelvoud staat: bij meervoud zet je er een *-n* achter, bij enkelvoud niet.

Voorbeeld:

Werkwoord: *rennen*

stam: *ren*

ik *rende*, wij *renden*

Meestal weet je of de verleden tijd met *-de(n)* of *-te(n)* wordt geschreven. Als je het niet weet kun je 't kofschip (x) gebruiken.

Als de laatste letter van de stam **wel** in het 't kofschip staat: *te(n)* in de verleden tijd

Als de laatste letter van de stam **niet** in 't kofschip staat: *de(n)* in de verleden tijd

Voorbeeld:

werkwoord: *rennen*

stam: *ren*

de *n* staat niet in het 't kofschip (x)

dus: *rende(n)*

Let op:

Sommige werkwoorden hebben letters die veranderen van een *z* in een *s* en van een *v* in een *f*! Je kijkt dan altijd naar de oude letter: je maakt de stam door gewoon *-en* van het hele werkwoord af te halen.

Voorbeeld:

werkwoord: *verhuizen*

stam: *verhuiz*

de *z* staat niet in 't kofschip (x)

dus: *verhuisde*